

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/72/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010155
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3616010155.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného K. J., na hlavnom pojednávaní dňa 14.06.2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

K. J., R.. XX.XX.XXXX vo Vranove nad Topľou, trvale bytom C. I. Č.. XXX, prechodne bytom D., D. Č.. XX,

je v i n n ý , ž e :

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí mal. J. J., R.. XX.XX.XXXX a mal. K. J., R.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3P/17/2013-41 zo dňa 30.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.09.2013 bol zaviazaný s účinnosťou od 01.03.2013 prispievať na výživu svojich detí maloletého J. J., R.. XX.XX.XXXX sumou 70 € mesačne a maloletého K. J., R.. XX.XX.XXXX sumou 60 € mesačne u oboch vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí O. J., následne rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/100/2015-66 zo dňa 02.12.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.01.2016 mu bola zvýšená vyživovacia povinnosť k maloletému J. J., R.. XX.XX.XXXX zo sumy 70 € na sumu 85 € mesačne a k maloletému K. J., R.. XX.XX.XXXX zo sumy 60 € na sumu 70 € mesačne s účinnosťou od 01.09.2015, ktoré je povinný platiť k rukám matky vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred, tejto povinnosti sa vo Veľkom Klíži, vo Vyšnej Sitnici, v Bratislave a všade tam, kde sa zdržiaval vyhýbal v období od 11.10.2014 doposiaľ tým, že nebol nikde zamestnaný a ani sa nezaevidoval na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a ani nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť a prostriedky na obživu si zaobstaráva len občasnými brigádami, pričom hoci mal v tom čase dostatok prostriedkov na plnenie si vyživovacej povinnosti vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, teda v sume 27,13-€ mesačne na každé z detí na výživnom zaplatil matke svojich detí O. J. v mesiaci december 2014 sumu 90 €, čím zostal na výživnom dlhovať matke svojich detí O. J. za obdobie od 11.10.2014 doposiaľ sumu najmenej vo výške 1628,82-€, a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/17/2014-101 zo dňa 10.06.2014, právoplatným dňa 10.10.2014 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas
č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 54 Tr. zák., na trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. trest povinnej práce je povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zák. trest povinnej práce je povinný vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného K. J., podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 483/15/3305-21 dňa 05.10.2016 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby. Súd vo veci vydal trestný rozkaz, proti ktorému podal obžalovaný odpor včas. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré súd po zohľadnení stanoviska prokurátora neprijal.

Súd obžalovaného podľa § 284 ods. 2 Tr. por. na hlavnom pojednávaní dňa 03.05.2017 upovedomil o zmene právnej kvalifikácie na prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. Súd na návrh obžalovaného tomuto ustanovil obhajcu podľa § 40 ods. 2 Tr. por.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 03.05.2017 a 14.06.2017 vykonal výsluch obžalovaného, výsluch svedkyne O. J., prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne K. O., oboznámil listinné dôkazy vzťahujúce sa ku skutku, rozhodnutia súdu o úprave vyživovacej povinnosti obžalovaného k maloletým deťom, obsah pripojených spisov a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že si je vedomý vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. Uviedol, že v rozhodnom období bol a aj je v súčasnosti nezamestnaný, privyrába si len príležitostnými brigádami. Dokáže si privyrobit' tak okolo 300,-€ mesačne, platia však s družkou nájom 350,-€ mesačne. Na adrese trvalého pobytu sa nezdržiava, býva s družkou K. O. a ich dcérou maloletou H. J. v Bratislave. Bývajú v jednoizbovom prenajatom byte, náklady hradia spoločne. Jeho družka je zamestnaná pracuje na 30 - hodinový úväzok, v súčasnosti je tehotná, očakávajú narodenie druhého spoločného dieťaťa v októbri 2017. Dcéra H. nechodí do škôlky, pretože im ju odmietli zapísať pre neevidovaný pobyt v Bratislave, z toho dôvodu sa o ňu striedavo starajú s družkou podľa toho kto ako pracuje. Minulý rok aj toho roku podali žiadosti o prijatie dieťaťa do škôlky no nevyhoveli im. V mieste aktuálneho bydliska nemá možnosť evidovať trvalý ani prechodný pobyt, tiež nemá prostriedky na hlásenie sa ako uchádzač o zamestnanie v mieste trvalého bydliska v Okrese Humenné. Nevedel uviesť s určitosťou, kedy sa dozvedel o zvýšení výživného. Pred tým, ako začali bývať s družkou spolu, býval sám v ubytovni STOP v Ružinove asi dva roky. Družka bola na materskej dovolenke asi dva roky, potom už chcela ísť do práce, dovtedy sa o dcéru osobne starala sama a bývala s kamarátkami a on ju len navštevoval. Obžalovaný uviedol, že matka maloletých O. J. s ním nekomunikuje. Na výživu v rozhodnom období prispel mal. deťom J. O. K. len raz a to 90,-€ v mesiaci december 2014. Ako dôvod prečo sa nezamestnal uviedol to, že priateľka nechce odísť z Bratislavy, všade ponúkajú len minimálnu mzdu, alebo by musel vynakladať prostriedky na dochádzanie. V Stupave, kde má mal. H. evidovaný trvalý pobyt ju nezaevidovali, pretože nemali prostriedky na dochádzanie, nevychádzajú tiež dobre s rodičmi družky, ktorí tam žijú. Na otázku sudcu uviedol, že je fajčiar, fajčí asi krabičku cigariet denne, nevie s tým prestať. Zdravotné obmedzenia nemá, súhlasil by s trestom povinnej práce. Na pojednávaní dňa 14.06.2017 doplnil, že dcéru H. prijali do škôlky v Bratislave od septembra 2017. Uviedol, že od konca leta 2017 by mohol pracovať na pracovnú zmluvu.

Svedkyňa O. J. - matka maloletého J. O. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že vyživovaciu povinnosť si obžalovaný k maloletému K. a J. U. a žalované obdobie neplnil, ona poberá náhradne výživné. Výživné v sume 90,-€ uhradil jednorazovo niekedy v roku 2014. Inak na deti neprispel nestretáva sa s nimi. Nemajú žiadne spoločné dlhy, dlh v Tatra banke za obžalovaného zaplatila ona. Je vedené exekučné konanie na výživné na mal. deti J..

Súd podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne K. O. z 06.07.2016 na č.l. 56-57, podľa ktorej s obžalovaným žije v spoločnej domácnosti od roku 2013 ako druh a družka. Po narodení H. platila náklady na domácnosť ona. Obžalovaný má málokedy nejakú brigádu, peniaze zriedka stačia na domácnosť. Od 12.01.2015 pracuje v spol. Kik textil Non-Food spol. s.r.o. má pohyblivú pracovnú dobu, mesačne odpracuje tak 84-88 hod. Od októbra do decembra 2014 pracovala na dohodu pre spol. Index Nosluš. Pokiaľ bol obžalovaný na brigáde bola doma s dcérou ona a naopak, keď pracovala ona obžalovaný sa staral o mal. H.. Vedela o obžalovaného vyživovacích povinnostiach, aj ona má vyživovaciu povinnosť 50,-€ na prvú dcéru. Jej príjem je cca 200,-€ mesačne a obžalovaného cca 300,-€, za podnájom platia cca 365,-€ mesačne.

Podľa rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 3P/17/2013-41 z 30.07.2013, právoplatného 20.09.2013 obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu mal. K. sumou 60,-€ mesačne a J. sumou 70,-€ mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých.

Podľa rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/100/2015-66 z 02.12.2015, právoplatného 08.01.2016 vyživovacia povinnosť otca na mal. K. bola zvýšená na 70,-€ mesačne a J. na sumu 85,-€ mesačne s účinnosťou od 01.09.2015 a povinnosťou úhrady vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých. Obžalovaný bol ako účastník konania zastúpený vo veci sp. zn. 2P/100/2015 opatrovníkom, pretože jeho pobyt nebol známy podľa § 29 ods. 2 O.s.p.

Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/17/2014-101 zo dňa 10.06.2014, právoplatným dňa 10.10.2014, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. vo vzťahu k mal. deťom J., pričom mu bol uložený trest odňatia slobody na 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na 14 mesiacov.

Podľa poštového peňažného poukazu na č.l. 37 dňa 23.12.2014 poukázal obžalovaný O. J. sumu 90,-€.

Podľa správ ÚPSVaR Humenné a Malacky na č.l. 67-70, 102-115 obžalovaný k 16.11.2015 nepoberal dávku v hmotnej núdzi a príspevky k dávke, je za neho vyplácané náhradné výživné od 01.09.2014 nie je vedený ako uchádzač o zamestnanie. Podľa správy z 08.09.2016 na č.l. 102 bola K. O. vedená ako uchádzač o zamestnanie od 03.06.2012 do 08.04.2013, vyradená bola z dôvodu nástupu na materskú dovolenku. Poberala rodičovský príspevok na H. J. od 01.04.2013 do 30.04.2016, prídavok na dieťa bol v čase podania správy pozastavený.

Podľa správy Okresného úradu, odboru živnostenského podnikania Humenné na č.l. 78-81 zo 19.07.2016 nie je registrovaný ako živnostník.

Podľa správy ODI Humenné z 02.08.2016 na č.l. 95-98 nie je obžalovaný na tamomšom ODI vedený ako držiteľ ani vlastník vozidla v rozhodnom období.

Podľa správy Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. na č.l. 82-94 z 18.08.2016 nebol obžalovaný akcionárom listinných akcií na meno.

Podľa správy Sociálnej poisťovne č.l. 71-77 a 119-120 nebol obžalovaný od 01.09.2014 poberateľom dôchodku ani dávok v nezamestnanosti. Nebol vedený v evidencii ako platiteľ poistného.

Podľa správy zamestnávateľa svedkyne K. O. KiK textil a Non-Food spol. s.r.o. na č.l. 125 a 203 je táto zamestnankyňou na polovičný úväzok od 12.01.2015 a jej pracovný pomer trvá. Jej príjem za obdobie 01/2016-12/2016 bol cca 376,67,-€ netto a za obdobie 01/2017- 03/2017 cca 501,78,-€.

Podľa správy súdneho exekútora Mgr. Klaudie Boorovej Dzúrikovej č.l. 99-101 sa voči obžalovanému vedie exekučné konanie od 07.10.2013 na základe návrhu O.. J. na zákl. ex. titulu sp. zn. 3P/17/2013

vydaného Okresným súdom Partizánske sp. zn. 30.07.2013. Povinnému neboli blokované žiadne motorové vozidlá ani nehnuteľný majetok, neboli vymožené žiadne prostriedky.

Podľa rodného listu na č.l. 183 je obžalovaný otcom maloletej H. J., R.. XX.XX.XXXX, jej matkou je K. O..

Podľa ftc. časti tehotenskej knižky na č.l. 184 a 208 a vyjadrenia obžalovaného má byť termín pôrodu K. O. 17.10.2017.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na č.l. 134 bol obžalovaný postihnutý blokovou pokutou 20,-€ za porušenie pravidiel cestnej premávky pre skutok zo dňa 27.02.2016.

Podľa odpisu z registra trestov a pripojených spisov bol obžalovaný raz súdne trestaný vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/17/2014.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti súd považuje za preukázaný skutkový stav podľa obžaloby, s úpravou skutku doplnením tak, ako v skutkovej vete rozsudku.

Z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy, hoci súd vychádza z určenia vyživovacej povinnosti aj na podklade rozhodnutia v konaní o starostlivosť o maloleté deti, vždy je potrebné neplnenie si vyživovacej povinnosti vykladať vo vzťahu k zavineniu povinnej osoby a z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu. V tomto prípade je zrejmé, že hoci bola výška vyživovacej povinnosti určená na základe ustanovení zákona o rodine a zohľadňuje odôvodnené výdavky na maloleté deti, k určaniu výšky vyživovacej povinnosti môže dôjsť aj zohľadňujúc pasivitu či ľahostajnosť povinného rodiča vo vyššej výške, ako to zodpovedá jeho reálnemu príjmu - inými slovami keď povinný rodič rezignuje na snahu nájsť si vhodnejšie zamestnanie hoci by sa zamestnať výhodnejšie mohol alebo formálne je osobou nezamestnanou, hoci mu nič nebráni sa zamestnať. To z dôvodu, že súd zohľadňuje schopnosti a možnosti rodiča, nie jeho reálny prístup k povinnosti prispievať na výživu dieťaťa. Na viac v konaní Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/100/2015 súd konal s opatrovníkom, teda z hľadiska zavinenia nie je ustálené, odkedy a či mal obžalovaný vedomosť o zvýšení vyživovacej povinnosti.

Je však zrejmé, že obžalovaný v rozhodnom období vedel o svojej vyživovacej povinnosti vo výške presahujúcej sumu minimálneho výživného určenú ustanovením § 62 ods. 3 Zákona o rodine teda 27,13-€/ mesiac/ dieťa. Takéto výživné je povinný platiť bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, vychádzajúc zo znenia uvedeného ustanovenia. Hoci jeho majetkové pomery a majetkové pomery rodiny, s prihliadnutím na starostlivosť o mal H. mu neumožňovali plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške určenej súdnym rozhodnutím (130,-€ a neskorším rozhodnutím spolu 155,-€ mesačne), a v tom to prípade obžalobou tvrdená skutočnosť o dostatočnom príjme nebola preukázaná, je zrejmé, že jeho sociálna situácia nebola natoľko zlá, že by pokiaľ by prejavil minimálny záujem nemohol by si plniť výživné v sume aspoň 2x27,13-€ mesačne. V rozhodnom období obžalovaný nebol vedený ako uchádzač o zamestnanie, nepodnikal na základe živnostenského oprávnenia, nič mu nebránilo sa riadne zamestnať no neučinil tak a privyrábal si len brigádnicke príjmy, hoci sám uvádza, že nepravidelne dokázal si privyrobiť cca 300,-€ mesačne. Obžaloba musí uniesť dôkazné bremeno aj čo sa týka subjektívnej stránky trestného činu, pričom úmysel pokiaľ ide o neplnenie si vyživovacej povinnosti nad sumu 2x27,13-€ mesačne súd nepovažuje za preukázaný.

Z hľadiska zavinenia a to úmyselného konania - nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b/ Tr. zák. toto súd považuje za preukázané, a v tomto zmysle obrana obžalovaného v tom, že nemal prostriedky na cestu do miesta trvalého bydliska, aby sa mohol evidovať ako uchádzač o zamestnanie, tiež argumentáciu o nemožnosti evidovať bydlisko na inom mieste, či zabezpečiť dieťaťu predškolské zariadenie ako snahu vyhnúť sa zodpovednosti a za konanie svedčiacie o ľahostajnom prístupe k povinnostiam. Už len zo skutočnosti, že sa za uvedené obdobie bola schopná zamestnať jeho družka je zrejmé, že to bolo v schopnostiach aj obžalovaného. Tiež nevysvetlil prečo sa nezamestnal v období, keď jeho družka ešte bola na rodičovskej dovolenke a osobne sa o dieťa starala. Obžalovaný sám uvádza, že vyfajčí cca krabičku cigariet denne, len pri sume 2,70-€/krabička by prefajčil cca 81,-€ mesačne, teda je jednak zrejmé, že určité prostriedky, ktoré by mohol poukázať na výživu detí má, ale na výživu detí ich ani len z časti nepoukáže, ale minie ku svojej rozhodne nie nevyhnutnej potrebe.

Odôvodnenie nezamestnanosti ponukami práce len za minimálnu mzdu či nevýhodným dochádzaním súd vidí za absurdné a len poukazuje na motív, ktorý sa zdá byť zrejmy.

Pokiaľ by bol totiž obžalovaný riadne zamestnaný, zrejme by bol jeho príjem postihnutý zrážkami zo mzdy na výživné - z dokazovania vyplýva, že je vedená exekúcia z titulu zameškaného výživného, teda motívom je "výhodnejšie" neformálne si privyrábanie brigádami, z ktorej práce príjem nemožno formálne zistiť a ani exekvovať. V tomto svetle je otázny aj reálny príjem cca 300,-€ mesačne, keďže obžalovanému sa máli minimálna mzda z čoho vyplýva, že jeho reálny príjem môže byť aj vyšší. Súd však je povinný vychádzať z preukázaného dôkazného stavu preto, z hľadiska zavinenia má za to, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť úmyselne len v časti vyživovacej povinnosti vo výške minimálneho výživného podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine teda 27,13-€/ mesiac/ dieťa, čo za rozhodné obdobie predstavuje sumu 1628,82-€ (27,13-€ x 2 = 54,26-€ ; 2 - mesiace 2014 , 12 +12 mesiacov 2015-2016; 5 mesiacov 2017 + 21 dní - október 2014 teda 31x54,26 = 1682,06 + 36,76 =1718,82 - 90 čo zaplatil, teda 1628,82-€).

Táto suma sa nemusí a ani sa nezhoduje so zameškaným výživným na podklade rozhodnutia v konaní o starostlivosť o maloleté deti, ide o sumu zameškaného zanedbaného výživného vo vzťahu zákonným znakom skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy.

Z dĺžky obdobia prevyšujúcej dva roky, kedy si obžalovaný úmyselne neplní vyživovaciu povinnosť vyplýva, že ide o dlhší čas ako závažnejší spôsob konania. Súd tak na základe vykonaného dokazovania považuje za preukázané to, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, teda s poukazom na predchádzajúce odsúdenie naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. Obžalovaný úmyselne porušil chránený záujem na plnení vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu neprihliadol ani k jednej priťažujúcej ani poľahčujúcej okolnosti a ukladal trest podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. vychádzajúc z trestnej sadzby 1 až 5 rokov. Na odsúdenie vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/17/2014 nemožno prihliadať vzhľadom k zásade zákazu dvojitého pričítavania podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. Súd obžalovanému uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 54 Tr. zák., trest povinnej práce vo výmere 200 hodín.

Pri ukladaní trestu súd prihliadol najmä na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. por. podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Ľahostajný prístup obžalovaného k plneniu vyživovacej povinnosti je potrebné jednoznačne odsúdiť, pretože hoci snaha o budovanie rodiny je jeho právom, mala by byť vyvážená jeho podstatne zvýšeným úsilím plniť si povinnosti k deťom aj zo skoršieho vzťahu a nie zanedbávaním vyživovacej povinnosti na ich úkor. Aj keď uložený trest sa môže javiť ako neprimerane mierny, súd je toho názoru, že ukladanie nepodmienečného trestu na základe skutočností, ktoré vyšli najavo na hlavnom pojednávaní by bolo prísne s poukazom na § 34 ods. 3 Tr. zák. Je zrejme, že majetkové nároky maloletých detí J. ostávajú zachované bez ohľadu na výsledok trestného konania, exekučným titulom sú rozhodnutia v opatrovaneckých veciach. Je potrebné uviesť, že v prípade uloženia nepodmienečného trestu by jednak ešte viac bolo sťažené prípadné vymoženie výživného detí J., na viac otec by si prestal plniť povinnosť živiť aj mal. H. J. a do budúca aj očakávané dieťa z tehotenstva K. O., družka obžalovaného by ostala živiteľkou dvoch detí za poberania len rodičovského príspevku, z tohto príjmu bez možnosti hradiť nájomné a zrejme rovnako jej vymerané výživné na dieťa zo skoršieho vzťahu. Takto by mal nepodmienečný trest negatívny vplyv najmä na maloleté deti a sociálnu situáciu rodiny, pričom obžalovaný by mal "ubytovanie, stravu a zdravotnú starostlivosť" zabezpečenú bez námahy štátom v podmienkach výkonu trestu, pričom možnosti ním dosiahnuť príjem prácou vo výkone trestu poukazujú

ho na výživu všetkých detí v primeranej výške sú mizivé. Toto zrejme nie je účel trestu, hoci súd dáva do pozornosti obžalovanému, že pokiaľ by nenastal v súvislosti s ukladaním nepodmienečného trestu takýto dopad na všetky maloleté deti a družku obžalovaného, súd by mu uložil nepodmienečný trest zodpovedajúci opakovane ľahostajnému postoju k povinnosti živiť všetky! svoje deti.

Pretože, zdravotný stav obžalovaného umožňuje výkon trestu povinnej práce a tento s uvedeným trestom súhlasil súd mu uložil trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, ktorý vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje za primeraný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.